

**ЕКОЛОГІЯ
ПРАВО ЛЮДИНА**

Верховенство права для захисту довкілля

Постконфліктна екологічна оцінка Корєї у контексті збереження екосистем

Постконфліктна екологічна оцінка Кореї у контексті збереження екосистем

Короткий виклад деталей

Корейська війна (1950-1953) була дуже важливим моментом в історії холодної війни. Війна поставила важливі військові, політичні та ідеологічні питання для Сполучених Штатів Америки, Великої Британії, Організації Об'єднаних Націй (ООН) та багатьох країн світу. Це була "найгарячіша" холодна війна, під час якої мільйони були поранені, убиті або вимушено переселені. Це сформувало шляхи двох корейських держав і колективну пам'ять, що має наслідки до наших днів.

25 червня 1950 року війська комуністичної Північної Кореї (Корейської Народно-Демократичної Республіки) вторглися до Південної Кореї (Республіки Корея), перетнувши 38-му паралель, яка була лінією розмежування між двома Кореями з 1945 року. ООН - порівняно нова організація на той час – засудила атаку, а через два дні Рада Безпеки закликала країни-члени надати підтримку Південній Кореї для відбиття вторгнення. Командування ООН було створено у липні 1950 року для координації міжнародної військової та гуманітарної відповіді на вторгнення. У Великобританії Кабінет Міністрів на чолі з прем'єр-міністром Клементом Еттли, лідером Лейбористської партії, висловив своє занепокоєння вторгненням. Вони дійшли висновку, що: «це був чіткий обов'язок уряду Сполученого Королівства зробити все, що у його силах щоб допомогти південнокорейцям протистояти цій агресії».

Чому почалась війна?

Коли у червні 1950 року почалась війна, вона зненацька застала багато західних країн, але напруженість на Корейському півострові зростала протягом багатьох років. Принаймні з початку двадцятого століття представники Кореї закликали до більшого міжнародного визнання та суверенітету, але з обмеженим успіхом. З 1910 року Корея була окупована Японською імперією до її капітуляції у серпні 1945 року. Ця окупація мала глибокий і комплексний вплив на Корею, наприклад, корейці служили в армії Японії під час війни. У серпні 1945 року Корея була окупована військами США на півдні та радянськими військами на півночі, причому обидва вирішили використовувати лінію широти – 38-му паралель Північного - як лінію розділу. Під наглядом окупаційних сил розвинулися два політично різні режими: комуністична держава у Північній Кореї під керівництвом Кім Ір Сена (дідуся нинішнього лідера Північної Кореї Кім Чен Іна) і номінально демократична держава у Південній Кореї, на чолі з президентом Сінгманом Лі. Однак у цей період по всій Кореї відбувалися політичні репресії та зростала напруженість між ними. Окупаційні сили відступили у 1948 році, але військові дії все ще посилювалися, кульмінацією яких стало вторгнення 25 червня 1950 року.

Міжнародна відповідь

Протягом наступних трьох років війни двадцять дві країни запропонували збройну або гуманітарну підтримку Південній Кореї під егідою ООН: це були Сполучені Штати Америки, Великобританія, Франція, Туреччина, Австралія, Бельгія, Таїланд та Ефіопія. Сили Організації Об'єднаних Націй очолював американський генерал Дуглас Макартур, ветеран Першої та Другої світових воєн. Восени 1950 року його рішучість полягала у тому, щоб направити сили ООН далі на північ і протистояти комуністичному Китаю, навіть потенційна можливість використання ядерної зброї, викликала тривогу у союзників. Війна не йшла добре: вступ Китаю у війну на підтримку Північної Кореї у жовтні 1950 року відкинуло просування ООН і її весняний наступ у 1951 році. Макартур був відкликаний Труменом за те, що поставив під сумнів політику його адміністрації у Східній Азії, був заміненений генералом Метью Ріджвеем.

Національна асамблея та засоби масової інформації розпочали приділяти пильну увагу заходам щодо збереження довкілля та сталого використання ресурсів у цьому регіоні.

Було опубліковано дослідження Міністерством охорони довкілля Республіки Корея, Корейського інституту довкілля, яке описало політику щодо збереження екосистеми демілітаризованих зон.

❑ **Вдосконалення управління відходами демілітаризованих зон**

Для ефективного управління адміністративними та екологічними характеристиками демілітаризованих зон, а також особливостями вододілу слід приділяти пріоритетну увагу під час вдосконалення управління.

❑ **Географічні особливості**

Як і рельєф Кореї в цілому, так і демілітаризовані зони мають асиметричну структуру. Гірський ланцюг Тебек знаходиться у центрі, східна сторона має крутий нахил, а західна — пологий. У східній частині до узбережжя тягнеться гірський масив Хянгробонг. Унікальним для цього району є басейн, який військові кореспонденти під час Корейської війни охрестили Панч Боул. Середня висота у межах басейну становить 450 м, а територія навколо оточена горами висотою 1000 м. Спроби пояснити походження басейну включають такі теорії, як диференціальна ерозія та удар метеорита.

❑ **Землекористування та земельний покрив**

Зміни земельного покриву демілітаризованих зон, включаючи Північну Корею, з кінця 1980-х до 2001 року були проаналізовані за допомогою даних супутникових зображень "Landsat TM".

Порівняння ґрунтового покриву протягом двох періодів показувало, що зміни у Північній Кореї є набагато більш виразними ніж зміни у Південній Кореї. **Результати аналізу землекористування та ґрунтового покриву були такі:**

- По-перше, зміна боліт і водно-болотних угідь могли бути спричинені воєнними діями.
- По-друге, незважаючи на те, що забудовані райони займають невелику частину демілітаризованих зон, площа майже втричі зросла через розширення міст у Гесоні та Паджу.
- По-третє, великі зміни відбулися в лісистих районах:
 - розмір лісу 1, який включає ліси як у хорошому, так і в поганому стані, був зменшений приблизно на 30 000 га з 728 699 534,4 га. Втрачено близько 120 000 га площі, на якій були ліси у хорошому стані. Ліс 2 ділянка, яка включає молоді ліси, чагарники та чагарники, пасовища, утворені у результаті деградації, збільшилися більш ніж удвічі, збільшившись на 90 000 га. Крім того, сухі та безплідні території зросли приблизно на 45%, або приблизно на 10 000 га. Передбачалось, що це результат вирубки лісів і пожеж на північнокорейській стороні демілітаризованих зон. Стосовно Лісу 1 на північнокорейській стороні, у якому ліси знаходились у хорошому стані, звіти вказують на те, що площі значною мірою зменшуються, за винятком території навколо гори Гомган на сході. У Південній Кореї території, які склалися зі здорових лісів, поступилися місцем трохи нездоровим або молодим деревам з меншою щільністю. Однак не було виявлено значних змін у вирубаних або спалених лісових ділянках, за винятком ділянок східного узбережжя, де відбулося вирубування лісів і пожежі.

□ **Клімат і екосистема**

Оскільки район демілітаризованих зон має високі гори, рівнини та горбисті райони, регіон має унікальний і різноманітний клімат зі сходу на захід. Тобто, екосистема цієї території містить більш різноманітну кількість організмів, ніж будь-яка інша частина Корейського півострова.

Результати екосистемного аналізу обмежених регіонів, таких як залізничні лінії Паджу, провінції Кьонгі та території, охоплені проектом сполучної дороги Південь-Північ, показали, що мешкають 2716 тварин і рослин і 67 видів тварин і рослин, що перебувають під загрозою зникнення, включаючи журавлів та інших видів тварин. З цієї причини це привертає увагу міжнародних організацій, таких як ЮНЕСКО, та експертів з екосистеми у країні та за кордоном.

□ **Поточні економічні/соціальні умови**

Район демілітаризованих зон швидко став ключовою сферою співпраці між Північною та Південною Кореєю, а також проектами розвитку, такими як залізниця Кьонгі та автомобільне сполучення, оглядові маршрути на гору Кемган, залізниця Тонхе та транспортні маршрути для промислового комплексу Гесон. Беручи до уваги той факт, що західна частина округу демілітаризованих зон складається з рівнин, що з'єднують столичні райони Південної Кореї з Гесоном і Пхеньяном, можливість швидкого розвитку завдяки посиленню співпраці між двома країнами.

□ **Основні принципи збереження екосистеми району демілітаризованих зон**

Основні принципи:

- По-перше, необхідно розробити екологічно систематичні плани. Поточні умови слід досліджувати для кожного регіону.
- По-друге, щодо південної частини демілітаризованих зон, де важко зрозуміти поточні умови, слід проводити регулярні дослідження екосистеми та вирішувати можливі питання власності на землю у межах охоронюваних територій на основі основних вказівок уряду.
- По-третє, що стосується демілітаризованих зон і прикордонних територій, систематичне збереження та управління мають здійснюватися за допомогою суворої попередньої системи екологічної експертизи.
- По-четверте, слід послідовно просувати проекти співпраці між Південною та Північною Кореєю, такий як біосферний заповідник ЮНЕСКО.

□ **Стратегія збереження**

Заходи щодо збереження біологічних ресурсів у межах демілітаризованих зон повинні здійснюватись. Оскільки штучне втручання у демілітаризовані зони було мінімальним, там існує ряд рідкісних видів, унікальних для Кореї. Однак систематичного дослідження не проводилося, а збір зразків і управління ними не проводилися. Таким чином, для збереження біологічних ресурсів у межах демілітаризованих зон та сприяння освіті екосистеми у демілітаризованих зонах було створено центр дослідження екосистеми, акваріум і центр відбору зразків. Вказано було, що слід сприяти класифікації території як транскордонного біосферного заповідника ЮНЕСКО. Через обговорення з відповідними підрозділами, включаючи Міністерство об'єднання питання, що стосуються транскордонного біосферного заповідника, необхідно послідовно піднімати та обговорювати під час переговорів на рівні міністрів між Південною та Північною Кореєю. Відповідно до цього уряд сприятиме контактам із державними та приватними сторонами під час міжнародних конференцій, міжнародних наукових зустрічей, щоб створити спільну основу щодо збереження демілітаризованих зон та заохотити участь Півночної Кореї у міжнародному співробітництві.

Для сталого використання та збереження території слід заохочувати наступну політику: спочатку через систему попередньої екологічної експертизи та оцінку впливу на довкілля, огляд і затвердження проєктів розвитку у цьому регіоні.

Що стосується південної частини у межах демілітаризованої зони, то заходи з охорони повинні бути встановлені та виконані у порядку облаштування об'єктів екосистемного

дослідження, встановлення заходів із охорони та призначення. Це підсумовується наступним чином: слід сприяти регулярному дослідженню екосистеми. Відповідно до звіту про аналіз із використанням супутникових зображень і непрямих методів дослідження, південна частина у межах демілітаризованої зони має високу цінність, тому потреба у збереженні також є дуже високою. Однак різні обмеження ускладнюють дослідження певних областей. Район демілітаризованих зон містить не лише унікальну екосистему, а й різноманітні історичні та культурні ресурси. Таким чином, слід розробити відповідні плани для точного аналізу інформації та провести зустрічі відповідних відділів для послідовного розслідування. Підтвердити цінність території шляхом експертизи, що охороняються законом. Ці зони включатимуть зони захисту екосистем і зони захисту водно-болотних угідь тощо.

Відповідно до методу національного екологічного зонування 87,3% демілітаризованих зон району мають дуже високу цінність, що вказує на те, що територія потребує збереження. Таким чином, щодо великих проєктів розвитку стратегічна оцінка довкілля для регіонів дуже великої цінності повинна суворо застосовуватися на етапі планування, щоб досягти гармонізації між збереженням та розвитком. Інші території високої екологічної цінності, включаючи місця проживання рідкісних птахів, мальовничі місця існування рослин і водно-болотні угіддя, повинні бути визначені як пріоритетні охоронні території на основі чинного законодавства. Основні території, які потребують захисту, включають примітивний лісовий регіон від гори Сорак до гори Кемган, гірський район Дае-Ам, район Дутайон, найбільше прісноводне місце існування для лосося, рівнина Чолвон, куди взимку мігрують журавлі, а також естуарії річок Імджін і Хан як водно-болотні угіддя для мігруючих птахів.

□ Морська зона та інше

З півночі на південь від гирла річки Хан до Бекрьондо є скарбницею таких істот, як чорноморді колпиці, тюлені-крани тощо, що свідчить про те, що ця територія є екологічно цінною. Визначення цієї території як "Парку миру" мало допомогти зменшити напругу між Північною та Південною Кореями. Просувалося як спільний проєкт Південної та Північної Кореї. Відповідні інститути та наукові кола керували збором даних та інформації, які доступні для обох Кореї. Промоційні заходи щодо збереження екосистеми демілітаризованих зон округу будуть проводитися. Збереження екосистеми демілітаризованих зон округу повинно здійснюватися у довгостроковій перспективі із цією метою громадськість повинна мати доступ до інформації щодо екосистеми району. Тому для учнів початкової середньої та старшої школи слід розробити та розповсюджувати брошури та навчальні матеріали щодо екосистеми демілітаризованих зон. Крім того, для військового персоналу, який дислокується у демілітаризованих зонах, слід роз'яснити екологічну важливість, щоб допомогти із збереженням морських зон.

□ Реалізація основних планів і стратегій

1. *Визначення охоронюваних територій на основі даних польових досліджень*

Були проведені дослідження демілітаризованих зон району через різні канали, але більшість з них були обмежені певною територією або не сталими. Щоб подолати обмеження таких досліджень і об'єднати дані, зібрані до цього часу, Міністерство довкілля Кореї виготовило карти екосистем/природи прикордонної території та опублікувало їх в Інтернеті у березні 2002 року. Вони ґрунтувалися на результатах національного природоохоронного дослідження, яке було повним, включаючи види тварин і рослин. Крім того, у листопаді 2003 року було опубліковано Загальний звіт про екосистему демілітаризованих зон району, в якому були проаналізовані екологічні характеристики та біорізноманіття у демілітаризованих зонах. Оскільки даних, було недостатньо, у квітні 2006 року було розроблено районний план дослідження екосистем, щоб точно визначити кількість і різноманітність видів у межах демілітаризованих зон. З того часу були проведені переговори з Генеральним секретарем ООН, який мав повноваження дозволити доступ до демілітаризованих зон, але розслідування не було дозволено через проблеми безпеки. Дослідження екосистеми на північ було проведено, а гирло річки Хан було визначено та оголошено охоронюваним водно-болотним угіддям у квітні 2006 року. У квітні 2007 року UNEP, Міністерство довкілля Кореї прийняли цю територію як пілотний проєкт з підвищення обізнаності громадськості про водно-болотні угіддя.

2. Встановлення заходів для житлової зони поблизу демілітаризованих зон

Міністерство урядової адміністрації та внутрішніх справ Кореї розробило та просунуло Комплексний план для прикордонної території відповідно до Закону про підтримку прикордонної зони з метою покращення умов життя та сприяння економічному розвитку районів біля лінії перемир'я. План полягав у тому, щоб представити середньо- та довгострокові напрямки розвитку та стратегії для мирного об'єднання житлового фонду, захисту та управління довкіллям. Однак загальні заходи для прикордонного регіону стосувались територій, які перебували у поганому стані. Більшість територій округу демілітаризованих зон, де немає мешканців і північна частина не включені до плану. Крім того, план зосереджувався на покращенні добробуту та будівництва інфраструктури для мешканців, а не на запровадженні природоохоронних заходів.

3. Захист біорізноманіття шляхом створення біосферного заповідника

Після того, як у квітні 2001 року уряд Кореї розробив план прийняти демілітаризованих зон як транскордонний біосферний заповідник у співпраці з Північною Кореєю, Рада національної безпеки надіслала офіційне повідомлення від голови Програми «Людина і біосфера» Південної Кореї голові Північної Кореї. Метою було підкреслити екологічну цінність демілітаризованих зон та необхідність її збереження. У повідомленні також пропонувалося визначити округ демілітаризованих зон як транскордонний біосферний заповідник, але Північна Корея заперечила проти цієї пропозиції, оскільки вважала, що проєкт транскордонного біосферного заповідника є неприпустимим і з тих пір проєкт було припинено. З метою створення атмосфери екологічного обміну та співпраці між двома країнами було проведено Симпозіум з відновлення екосистем (Сеул, травень 2003 р.), Форум демілітаризованих зон (Нью-Йорк, липень 2003 р.) та Дискусія щодо мирного

використання демілітаризованих зон (Чунчхон, липень 2003 р.). На міжнародних конференціях, у яких брала участь Північна Корея, включаючи 8-му конференцію транскордонного біосферного заповідника Північно-Східної Азії, 17-ту Міжнародну консультативну раду ЮНЕСКО (Париж, жовтень 2004 р.) постійно піднімалося питання необхідності визначення транскордонного біосферного резервату. Тим не менш, Північна Корея не виявила жодного інтересу та не надала офіційних висновків.

4. Підтримка довкілля через державно-приватну спільну комісію

Органи місцевого самоврядування, розташовані в окрузі демілітаризованих зон, розробляли плани використання, які відображали регіональні особливості і поширювали їх через ЗМІ. У Канвондо було розпочато будівництво музею, який демонстрував інформацію про демілітаризовані зони (березень 2006), що розвиватиме демілітаризовані зони як популярний туристичний напрямок (квітень 2006). Крім того, Інджегун Канвондо створить 1,3 мільйона м² демілітаризованих зон "Peace and Life Garden", який відобразатиме прикордонну територію у Сохва-Мьон і використовуватиме його як виставковий зал освітнього центру та екскурсійного центру щодо екосистем. Будівництво почалося у 2006 році і, як очікувалось, було завершено у 2009 році. Гyeonggi оголосив, що розробить парк мініатюр, який представлятиме демілітаризовані зони і Північну Корею поблизу Маеjong-гі Munsan-eup Paju-si (вересень 2007). У липні 2007 року, враховуючи необхідність створення органу для координації різних політик і планів, Міністерство довкілля заснувало державно-приватну спільну державну зону.

Комісія із заходів із збереження екосистем району демілітаризованих зон, у якій урядові установи Канвондо, наукові групи Кьонгідо, громадські організації, інститути та інші пов'язані сторони мають збиратися, щоб обговорити збереження та використання району демілітаризованих зон. Комісія вирішила збиратися двічі на рік.

5. Діяльність Спільної дослідницької групи щодо впливу на довкілля проєктів будівництва залізничних та автомобільних доріг у демілітаризованих зонах

У червні 2001 року експерти Півдня та Півночі, екологічні групи сформували Об'єднану дослідницьку групу «Довкілля/екосистема». Дослідницька група провела дослідження місця та розробила плани мінімізації погіршення довкілля та сприяння збереженню екосистеми. Крім того, шляхом постійного моніторингу група планувала регулярно перевіряти середньота довготерміновий вплив на довкілля, ефект додаткових заходів тощо. Спільна дослідницька група оголосила, що моніторингова діяльність була проведена через два роки після проєктів будівництва залізниці та дороги Gyeongui, і що понад 60% екосистеми до будівництва було відновлено внаслідок пошкодження будівництвом (квітень 2005 р.).

Висновок

Тож, постконфліктна екологічна оцінка може бути важливою для збереження та відновлення екосистеми після військових дій або інших видів конфліктів. Ця оцінка

допомагає визначити стан довкілля, ідентифікувати можливі загрози для природи та здоров'я людей і розробити стратегії для відновлення та збереження природних ресурсів та екосистем.

Через поділ Кореї та обмежений спектр діяльності у демілітаризованих зонах, район демілітаризованих зон став важливою екосистемою із великим біорізноманіттям. Ця територія не тільки має екологічне значення, вона є останнім символом національного розколу у світі. У майбутньому цю територію слід зберегти та керувати нею як базою для просування руху до возз'єднання Корейського півострова, скарбниці екосистеми та місця для туризму та історичної освіти. У зв'язку з цим участь Північної Кореї є важливою для систематичного планування та екологічно чистого управління цією територією. Таким чином, потрібне створення спільної точки зору через різні канали та підтримка міжнародної спільноти. У цьому контексті управління територією району демілітаризованих зон, а також впровадження та сприяння заходам із збереження екосистем є своєчасною екологічною політикою.

Постконфліктна екологічна оцінка у контексті збереження та відновлення екосистем може бути складним та тривалим процесом, але це важливо для збереження біорізноманіття та забезпечення сталого розвитку регіону після війни.

Список використаних джерел:

<https://www.alliiertenmuseum.de/en/thema/korean-war-1950-1953;>

-Korea Environmental Policy Bulletin - Policies on Conservation of the DMZ District Ecosystem-2007Policies on Conservation of the DMZ District Ecosystem_KEPB2007.pdf

Фото: Демілітаризована зона на кордоні між Північною та Південною Кореями